

1986

Alva Hajn (1938–1991)

3. 7. 1938 narozen v Polních Chrčicích u Kolína

1953–1957 Výtvarná škola v Praze, profesori Václav Kytka a Demeter Livora

Od roku 1961 žil v Pardubicích,
zaměstnán ve výstavnictví a v propagaci
Vystavoval od roku 1961, sám od roku 1967

1968 přijat do SČVU a od roku 1972 ve svobodném povolání
Od sedmdesátých let pracoval a vystavoval v provizorním
ateliéru a v zahradě v Polních Chrčicích

3. 8. 1991 tam umírá

Je zastoupen v galeriích v Pardubicích, v Klatovech, v Jihlavě
a v soukromých sbírkách

kontakty – dcera, Vladana Hajnová – Fejfarová

mobil: 603 350 989

e-mail: vladanahajnova@seznam.cz

www.alvahajn.cz

www.galerie-sumperk.cz

Reliéfní objekt, 80 léta, cement a térový papír

A L V A H A J N

MEZI HLÍNOU A MRAKY

29. 6. – 31. 7. 2016

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 29. ČERVNA V 18.00 HODIN

OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Olejomalba, 70. léta, 100 x 100 cm

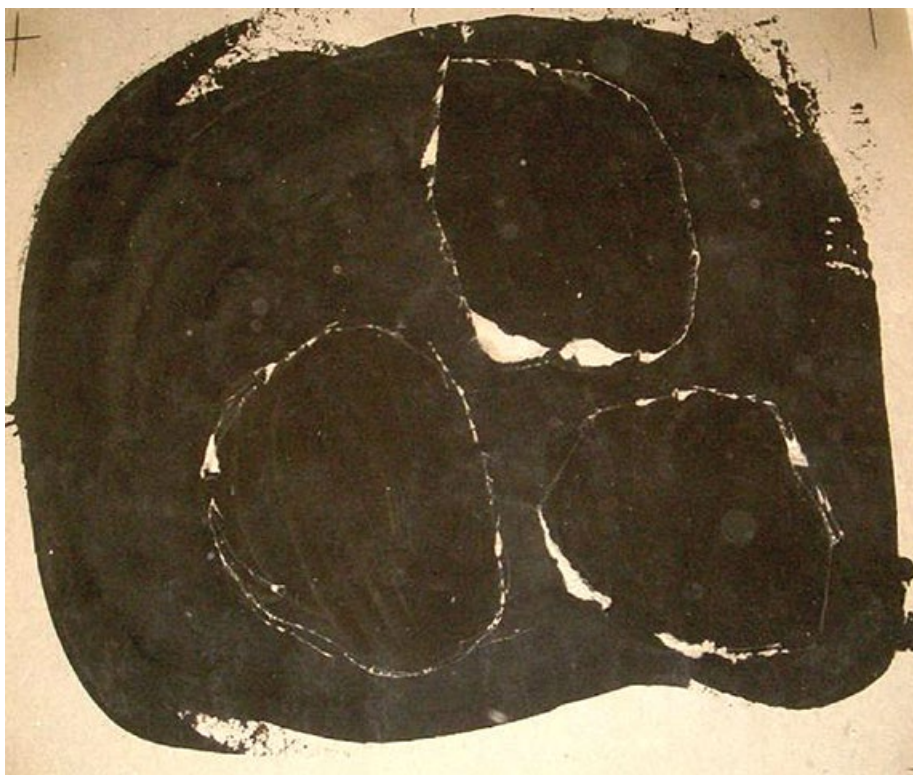

Olejomalba, 80. léta, 124 x 124 cm

Alvovo dílo dává otázku, jestli nestačí, když umění vypadá, jakoby vzniklo a vyrostlo samo z energie, kterou umělec po chvíli své existence zprostředkovává. Když jen materializuje, co je v zemi, v současnosti, v historii jistého místa.

PhDr. Pavel Ondračka, výňatek z textu Druhý život Alvy Hajna

Papírové objekty, 80 léta, tuš, proškrabovaný papír

„... Myslím, že tvorba pro něj byla zápasem jeho samotného se sebou, výpovědí, údělem a vyvoleným těžkým břemenem. A snad jen ta nikdy nekončící dřina ho plně uspokojovala, i když ho ničily i velké pochybnosti.

Jako táta byl spíš kamarád než autorita, připadal mi jako velký kluk, s kterým byla vždycky legrace. Starost o rodinu byla pro něj druhým břemenem, které už neunesl. Svoboda byla důležitější, a i když toho jistě litoval, myslím, že nedovedl změnit svůj životní směr. Své pochyby jak o práci, tak o svém osobním životě ubíjel zase jen prací. A snad proto mi jeho dílo připadá jako zpověď a současně očistec“.

Vladana Hajnová

Dva, 80. léta, uhel, tempera

Panorama, 80. léta, kresba uhlem

Až do předloňského jara neměli jsme tušení o existenci Alvy Hajna a jeho pardubická trojvýstava byla proto zjevením. Patřil k těm, kdo zůstali ve skrytu místa, přestože stopa, kterou zanechal, nezná lokální ani jiná omezení. Mnozí o něm napsali dost, a přece se teprve v posledních letech dostává do širšího povědomí.

Žil svými objekty až umanutě, ve víře v ně i v pochybnostech, a všechno ostatní v běžném životě bylo mu vedlejším. Cílem byla nahá pravda, ne krása, anebo jediné čirá krása syrové hmoty. Na všechno měl málo času, prožitého převážně bez možnosti vystavit je mimo prostor zahrady a domu v Polních Chrčicích. Byly tam o to účinněji vrostlé do prostředí v jednotě místa a procesu zrání, ve víru pocitů a stavů mysli. V holé podstatě jejich i jeho vlastního bytí. Jinde sám vystavoval zřídka a jen o něco častěji s přáteli. Z autorů zdejší galerie byl to František Kyncl a dobře se znali i s Petrem Markem Vosáhlem, ryzím básníkem a bývalým dramaturgem šumperského divadla. Za setkání s jeho hutným odkazem vděčíme Janu Adamcovi, ale hlavně Alvově dceři Vladaně, která tu své vzdušné objekty, grafiku a skvělou kresbu představila v prosinci minulého roku. Výstava je malou ukázkou úzkého výběru z rozsáhlého souboru plošných i prostorových prací, později většinou v nevytvarném materiálu trhaných pruhů térových papírů, provazů, dřeva a pozohýbaných drátů, prolitých betonem, Jindy ve zmačkané, proškrabované nebo jinak použité papírovině, vedle výbušné olejomalby v rozpětí od ohnivé červeně k černobílé a závěrem ústící do režných barev samotné hmoty. Od vzrušivých oblin těla k volnému tvaru bez názvu a určitosti mířícího tam, kde už jen sama nadlehčená tíha je obsahem. Slovy Pavla Ondračky „něčím mezi hlinou a mraky“ a ve splynutí obojího je až uhrančivou řečí beze slov.

Miroslav Koval

80 léta, dřevo, térový papír

„... Chodit po světě, okounět, žvejkat vzdoušek horký i zvlhlý, plískanice, mít nos zmrzlý a nebejt moc ohleduplný k sobě; co by to bylo za tvora, když – vráska mu na čele vyskočí pro nic za nic...“

Alva Hajn, *Kniha A*, 80.léta